

Свети архиђакон Стефан прослављен у храму под Горицом

Трећи дан Божића, када прослављамо Светог првомученика и архиђакона Стефана, молитвено је прослављен у подгоричком Храму Светог Ђорђа.

Светим евхаристијским сабрањем началствовао је протојереј-ставрофор Милета Кљајевић уз саслужење протојереја Мирчете Шљиванчанина старешине цркве и протојереја Јована Радовића, док је молитвено учествовао протојереј-ставрофор Гојко Перовић, архијерејски намјесник подгоричко-колашински.

За пјевницом на литургијске возгласе одговарали су појци Цркве Светог Ђорђа, предвођени ђаконом, Луком Павићевићем.

Након прочитаног јеванђелског зачала словом поуке сабранима у храму Господњем, обратио се началствујући свештенослужитељ, прота Кљајевић:

„Христос се роди!

Први хришћански мученик био је Св. архиђакон Стефан који је мученички скончао каменовањем.

Шта је учинио да буде тако страховито мучен?

Још у раној Цркви међу седам часних и мудрих људи изабран је био и наш данашњи слављеник који је одређен да буде први ђакон, архиђакон.

За дужност седморица ђакона су имала не само да рукују заједничком имовином – него да проповиједају науку Божију, крштавају, и носе Свете тајне онима који не могу да дођу на молитву.

Архиђакон Стефан одликовао се великим усрђем у служби; тјешо је и кријепио је рјечима, савјетом и молитвом све који страдају. Био је необичан проповиједник, а његовој мудрости нико није могао противурјечити. Освајао је слушаоце, приводећи их Христовој вјери.

Сво време противници су му завидјели што га народ са љубављу слуша, па су у злоби својој поткупили неколико лажних свједока, који ће га оклеветати, да је хулио на Мојсија и самога Бога.

Тако заиста, побунише лаковјерни народ који га ухвати и одведе на суд. Али, благодат Божија која је увијек испуњавала душу Стефанову, тада је нарочито озарила његово лице, да је многима оно изгледало као анђелско.

У пуном одушевљењу од необичног небеског виђења, узвикнуо је: Ево, видим небеса отворена и Сина Божијега који седи са десне стране Оца!

Међу гонитељима је био и тада незнабожни Савле, будући Апостол Павле; а из даљине је Стефаново каменовање посматрала Владичица наша, Пресвета Дјева Марија са Апостолом Јованом, која се молила Господу да укријепи у трпљењу Стефана и прими душу његову у руке Своје. То се збивало у 34. години од Рођења Христовог, 27. децембра по старом календару.

Од тада наша Црква му кличе: Ти си врата мученика, слава праведника, и похвала Апостола, стојећи пред земаљским судом видио си отворена небеса и Сина Божија, зато је лице твоје засијало као у Анђела, – а за оне који те каменоваше молио си се усрдно, да им Господ не упише ово дјело у гријех!

Тако те и ми данас молимо, да за оне који те из љубави славе и призивају измолиш очишћење од гријехова и велику милост за душе њихове!

Христос се роди!“, бесједио је протојереј-ставрофор Милета Кљајевић у подгоричком храму.

Потом су сви они који су се припремали, приступили Светој чаши у Светој тајни причешћа.

Затим су свештенослужитељи приступили благосиљању и ломљењу славских колача данашњим свечарима.

Заједничарење свештенослужитеља и парохијана настављено је у Светогеоријевском дому уз празнично послужење.

Елза Бибић

Фото/видео: Дарко Радуновић